

Fermansen: Som Medforlagsstiller af nogle af de opførte Endringsforslag skal jeg tillade mig ganske kort at anføre nogle Ord til Begrundelse for disse. Foreløbig skal jeg tillade mig at bemærke, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) havde stillet sine Forslag for vore; nogle af dem kunde vi ellers godt have endes om at stille sammen. Men da de engang vare stillede, fandt vi, at vi kunde indskrænke os til at anbefale dem. Det første af vore Forslag gaar, som Thinget vil have set, ud paa at forandre Aldersgrænsen, da Evangen skal træde i Kraft, fra 7 Aar til 12 Aar. Det er simpelt hen i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget her af Thinget ifjor. Aldersgrænsen for Evangen er som bekendt nu Konfirmationsalderen; 12 Aar er altsaa noget lavere. Grunden, hvorfor jeg, særlig for mit Vedkommende, har holdt paa at ændre denne Bestemmelse, er Hensynet til den Frygt, som findes mangfoldige Steder i Befolkningen for, at en altfor tidlig Vaccination kan i flere Henseender have en skadelig Indflydelse paa det udviklede Barnelegeme. Det er mig ogsaa godt bekendt, at der hos videnskabelig dannede Mænd findes forskellige Meninger i den Henseende; men hvilken Mening der end er den rigtige, saa tror jeg, at man ffylde Folk ogsaa i den Henseende at ffænte dem den Betyggelse, som man uden Fare for det Hele kan give dem. Under denne Sags Behandling ifjor forstikrede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, den nuværende hoitærede Finansminister, at den Frygt, som var meget udbredt i Befolkningen for, at navnlig Kirtelsygdomme kunde overføres ved Kopperindpodning, var aldeles ugrundet, at Videnskaben aldeles havde afvist den. Det har bidraget meget for mit Vedkommende til at svække den Frygt, som ogsaa fandtes hos mig; men der er en anden Omstændighed ved denne Sag, som jeg ikke føler mig saa overbevist om, og det er, om ikke den altfor tidlige Vaccination kan bidrage til at udvikle det slumrende Dnde i Barnelegemet. Jeg tillod mig ifjor at anføre et udenlandsk, meget anset Væggelskabs Betænkning i den Henseende, som udtalte, at det ikke

var afgjort endnu, om ikke Vaccinationen navnlig under visse Forhold kunde bidrage til at vække et i Legemet slumrende Dnde, og det er ogsaa i den senere Tid fra flere Sider sagt, at man har gjort den Erfaring, at saasnart yngre Børn vare indpodede med Kopper, brød omtrent samtidigt dermed Kirtlerne frem. Denne Frygt er altsaa tilstede, og hvis man nu kan bidrage Noget til at berolige i denne Henseende og give Folk en større Betyggelse derved, at man ansætter Aldersgrænsen for Evangen til 12 Aar, i hvilken Alder Legemet er mere udviklet og altsaa bedre istand til at modstaa Feberen og de andre uheldige Virkninger, som Indpodningen muligt kunde have, saa staar det for mig, som om det er en billig Indrømmelse. Særligt er det mit Haab, at de samme Grunde, der have bevæget Thingets Flertal ifjor til at vedtage dette Forslag, ogsaa ville være gjældende iaar. Under Sagens første Behandling udtalte jeg, at hvis man fastholdt Lovforslagets nuværende Bestemmelse om at gjøre Evangen til Kopperindpodningen afhængig af Skoletvang, saa vilde man komme dertil, at det kun blev de simple Samfundsklassers Børn, for hvilke Evangen kom til at gjælde. Ifølge de nugældende Bestemmelser eller ialfald ifølge den baade hos Myndighederne og i den offentlige Mening gjældende Opfattelse af disse er det nemlig kun de simple Samfundsklassers Børn, der ere Skoletvang undergivne; og da det ikke kan være den hoitærede Justitsministers Mening, ikke at gennemføre det helt, saavel for den ene som for den anden Samfundsklassers Børn, saa have vi ment, at der var een af to Veie at gaa, enten at forlange, at der blev truffet saadanne betryggende Bestemmelser, der kunde gennemføre Evangen helt gennem hele Samfundet, eller ogsaa at vedtage det, vi her have foreslaaet. Den første Veie antage vi for at være saa kuudret og saa ufremkommelig, at man bliver træt og kommer til at vende om paa Halvveien, hvis man for Alvor vilde forsøge den, og den anden Veie anse vi ogsaa for at være den naturlige. Hvad er det nemlig for en Sag, vi her have med at gjøre? Er det en Ting af aandelig eller af verdslig Natur? Jeg haaber at saa det enstemmige